

РЕШЕНИЕ

№ 4793

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 19.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **7067** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на Държавната комисия по хазарта (ДКХ или Комисията) по Искане с вх. №000030-2260/12.03.2020г. за издаване на Лиценз за организиране на хазартни игри в обект по Закона за хазарта (ЗХ) – игри с игрални автомати с адрес на обекта в [населено място], [улица], хотелски комплекс „Я.“.

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорвания Мълчалив отказ, от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие на административния акт с процесуалния и с материалния закон. Жалбоподателят поддържа, че е представил пред ДКХ всички документи, които се изискват според Наредбата за документите, необходими за издаване на лицензи по ЗХ (Наредбата за документите). Твърди, че не са му били давани указания за отстраняване на нередовности в представената документация, съгласно чл.33, ал.5 ЗХ (отм. ДВ, бр.69/04.08.2020г.) и няма данни Комисията да е приемала решение по чл.33, ал.3 ЗХ (отм.) за продължаване на срока за извършване на проучване и проверка на подаденото искане. Смята, че срокът за произнасяне е бил най-късно на заседанието на ДКХ, проведено на 22.06.2020г. от която дата е започнал да тече и срокът за оспорване на мълчаливия отказ. Чрез процесуалния си представител адв. П. моли съда да отмени оспорвания Мълчалив отказ и да изпрати преписката на компетентния към настоящия момент административен орган за произнасяне с изричен акт и да осъди

ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото съгласно представения списък.

Ответникът – НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, представлявана от изпълнителния директор, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. Г. поддържа, че не са налице основания за отмяна на оспорвания административен акт. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от активно легитимирано лице, чиито законни интереси са непосредствено засегнати от оспорвания Мълчалив отказ за произнасяне по подадено от дружеството Искане с вх. №000030-2260/12.03.2020г. за издаване на лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати.

Съгласно чл.33, ал.1 ЗХ (отм.), в приложимата редакция ДВ бр.26/2012г., председателят, подпомаган от администрацията на ДКХ извършва проверки и проучвания по образуваните пред Комисията производства. Срокът за приключване на проверката и проучването за издаване на първоначален лиценз е 60-дневен от получаване на искането, освен в случаите на особена фактическа и правна сложност, когато този срок може да бъде продължен с до 30 дни с мотивирано решение на ДКХ (чл.33, ал.2 и ал.3, отм.). В ал.9 на чл.33 ЗХ (в приложимата редакция) е предвидено, че след приключване на проверките и проучванията председателят с мотивирано предложение внася писмено искане за разглеждане от Комисията.

В случая 60-дневният срок за приключване на проверките и проучванията по искането на [фирма] с вх. №000030-2260/12.03.2020г. е изтекъл на 11 май 2020г. (понеделник, присъствен ден), доколкото няма данни срокът да е бил продължаван с акт на Комисията по чл.33, ал.3 ЗХ или на заявителя да са били давани указания за отстраняване на нередовности, съгласно чл.33, ал.5 ЗХ (ДВ, бр.26/2012г.).

Не е спорно между страните и съдът приема за установено със събраните писмени доказателства, че първото заседание на ДКХ след изтичане на срока за извършване на проверката и проучването по искането на [фирма] се е провело на 22.06.2020г. (Протокол №7/22.06.2020г.). Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства Комисията да се е произнесла с нарочен акт – Решение, съгласно изричната норма на чл.25, ал.1 ЗХ (редакцията, ДВ, бр.26/2012г.).

При така установените факти съдът приема, че жалбата на [фирма] срещу отказа на ДКХ да се произнесе с изричен акт по искането с вх. №000030-2260, е подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.2 АПК, който следва да се приеме, че е започнал да тече от датата на първото редовно заседание в което Комисията е следвало да се вземе решение.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Редът и условията за организиране на хазартни игри са регламентирани с императивни норми в Закона за хазарта и нормативните актове по неговото приложение.

Според чл.3, ал.1 ЗХ всяка хазартна игра и дейност по този закон на територията на РБългария може да се организира само с лиценз, издаден от ДКХ. След изменението

на ЗХ от 04.08.2020г. (ДВ, бр.69) компетентен орган за издаване на лицензии за организиране на хазартни игри и други дейности по този закон, е изпълнителният директор на Националната агенция за приходите (НАП). Съгласно чл.25, ал.1 ЗХ когато приеме, че обстоятелствата по искането са изяснени Комисията, а след 04.08.2020г. изпълнителният директор на НАП, приключва разглеждането му и приема Решение, което се основава на приетите за установени обстоятелства и на закона. В чл.25, ал.3 ЗХ (редакцията, приложима преди изменението от ДВ, бр.69/2020г.) изрично е регламентирано, че никой от членовете на ДКХ не може да се въздържа от гласуване и когато не е съгласен с мнението на мнозинството подписва решението, като мотивира отделно своето особено мнение. Нормата на чл.26, ал.1 императивно разпорежда, че решението на Комисията, а сега на изпълнителния директор на НАП, се издава в писмена форма и има задължително съдържание, установено в т.1 – т.8. Решението с мотивите подлежи на обявяване чрез вписване в съответния регистър в срока, указан в чл.26, ал.1 ЗХ, в приложимата към релевантния период редакция.

От анализа на цитираните разпоредби съдът обосновава извод, че единствената призната от специалния закон възможност за произнасяне по исканията за издаване, изменение, прекратяване или отнемане на лицензии за организиране на хазартни игри, е с нарочен писмен акт - мотивирано Решение с изрично установеното в закона съдържание. Изискването за писмено мотивирано произнасяне е условие за законосъобразност на акта, поради което и мълчаливият отказ е недопустим в условията на ЗХ.

Компетентен да издаде или респективно да откаже да издаде лицензия за организиране на хазартни игри е единствено специализираният орган, посочен в закона – ДКХ до 04.08.2020г., а след това изпълнителният директор на НАП. Само определеният от закона държавен орган може да проведе образуваното пред него производство и да извърши преценка за наличие, респективно за липса на основания за издаване на лиценз, като посочи мотивите за приемане на едното или на другото решение. Отказът, обективиран чрез мълчание на компетентния орган всякога подлежи на отмяна, доколкото единствената призната от закона възможност е за произнасяне с нарочен акт в който безусловно са посочени както фактическите, така и правните основания мотивирали административния орган.

По изложените доводи процесният мълчалив отказ следва да бъде отменен, а преписката изпратена на компетентния административен орган за произнасяне по искането на [фирма] с вх. №000030-2260/12.03.2020г. с изричен акт – Решение, с предвиденото в закона съдържание и след изпълнение на разписаната процедура.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 50 (петдесет) лева – за държавна такса, съгласно представения списък.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 във вр. с чл.153, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на Държавната комисия по хазарта по Искане на [фирма] с вх. №000030-2260/12.03.2020г. за издаване на Лиценз за организиране на

хазартни игри в обект по Закона за хазарта.

ИЗПРАЩА административната преписка на ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ ДИРЕКТОР на Националната агенция за приходите за произнасяне с изричен акт по Искане с вх. №000030-2260/12.03.2020г. на [фирма], при условията и в сроковете, установени в Глава втора от Закона за хазарта.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, представлявана от изпълнителния директор, с адрес – [населено място], [улица], да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление – 1784 С., бул. Ц. шосе“, 7-ми километър, сградата на 3., корпус II, ет. 3, сумата 50 (петдесет) лева – разноски по адм. дело №7067/2020г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова